

Dannys liv

"Ät inte snön! Du får maskar i magen."

"Får jag det? Är det sant?"

"Ja, du får inte äta snö, för då får du mask."

De visste alltid bäst. De mindes alltid. Du var ingen, eller i alla fall mycket lite.

"Mamma, får man maskar i magen om man äter snö?"

"Nej, vem har sagt något så dumt? De vill nog bara inte att du äter snö, för det kan ju vara hundkiss utan att det syns så tydligt."

Två världar. En praktisk, men lögnaktig och en sann, men riskfylld. Att ljuga i den stora världen var tillåtet i ett gott syfte. Att ljuga i den lilla världen var förenat med bestraffningar.

Lögnare

Du växte upp med din mamma, Schekina i en trea i Södertälje. Hon arbetade som vårdbiträde och ansträngde sig hårt för att ert liv skulle gå ihop ekonomiskt. Ofta somnade hon vid köksbordet medan hon hjälpte dig med läxorna och ibland fick du dåligt samvete för att du inte kunde laga mat eller städa. Trots att era grannar ville hjälpa er ekonomiskt så vägrade Schekina. Det var du och hon mot världen, eller världen mot dig och henne. Det hände att du i din förvirrade strävan efter att avlasta henne saboterade böcker och materiell i skolan eller på fritids. Ett demonstrativt sätt att visa för dig själv att du visst inte var maktlös. Pappa var en av dem. Anonym och förtryckande. Du hade aldrig sett honom, visst inte ens vad han hette.

Den stickande doften av bränd plast. Luften, tjock och ogenomtränglig. Och plötsligt ett hjärtskärande skrik. Ett skrik av vansinnig och obeskrivlig smärta som fick dig att vakna på allvar och inse vad som höll på att hända. Mellan dörren och tröskeln sipprade röken in i tjocka band. Hostande hasade du dig ut genom dörren och möttes av en vägg av kvävande sot. Från din mammas sovrum hörde du förfärliga avgrundsskrik som fick din svidande hud att isas. På väggarna i hennes rum såg du ett spel av flammor och skuggor evigt omkastande varandra för att dö, växa och födas i ett eldens makabra kretslopp. Du ville rädda henne, ville gå in i rummet och smekande tysta hennes skrik. Du ville ta henne från detta brinnande inferno, men du vågade inte. Lågorna slickade både dörren och listerna då du plötsligt urskiljde en gestalt i röken. En vit gestalt i en vit särk och med enorma vita svanvingar. Hon hade långt vitt hår och log mot dig medan hon skred genom rummet och tog dig i sin famn. I ditt öra viskade hon de vackraste orden om er eviga gemenskap, om att du skulle klara dig själv, och inte skulle vara rädd utan att hon skulle träffa dig varje natt.

Pyrofobi

I en oändlighet låg du med bandage över hela kroppen. Det sved så fort du rörde dig och du var genomborrade med sprutor och slangar. I ditt minne fanns bilden av ängeln. Du upplevde händelsen om och om igen som om det var då, just då det hände. Du såg det från olika vinklar med olika sinnesstämning. Samma lugna, bleka, men ändå friska och goda ansikte. De väldiga beskyddande vingarna och den sammetslena särken.

Fotografiskt minne

Allt var ditt. Du var den enda som hade det, bilden och kärleken från henne. Det var fortfarande ni mot dem. Du och mamma, Schekina, mot världen. Det skulle inte spela någon roll om du avled imorgon, du skulle fortfarande vara med henne i döden. Det är ändå bara hon som spelar någon roll.

Dödsdrift

När du läkt bodde du på olika uppfostringsanstalter i Stockholmsområdet. Du längtade hela tiden därifrån. Till något eget där du slapp alla falska leenden och genomskinliga välmentad ord. Du visade aldrig någon uppskattning. Det enda som fick dig att känna dig tillfreds var när du målade. Ständigt samma bild ur olika vinklar och belysning. Olika nyanser och olika färgmättnad. Du målade många tavlor i veckan. Stora pannåer med tjocka lager oljefärg och pussel av akvareller och kolage ur reklamtidningar. Du fyllde såväl väggar som tak i ditt lilla korridorrum med bilder av henne, Schekina.

Artistisk begåvning

Somliga nätter kom hon till dig. I sin vita skrud och sina praktfulla vingar slog hon sig ner på din sängkant och ni viskade till varandra och grät lyckans tårar. Du bad henne leda dig ut till friheten, till en plats där du kunde ägna dig ostört åt konsten och hon tog dig i sin famn och svävade ut i den nyfrusna natten. Ni flög över stadens tak och såg de svarta gatorna upplysta av flimrande blå lyktor. Ni svävade över ett sovande Södertälje och tittade på husen. Husen där människorna bor. Ni såg ett kråkslott i stadens utkant med ett torn fullt med fönster åt alla håll och du sa: "Där vill jag bo! Där kan jag göra din godhet och skönhet rättvisa. Där kan jag måla både din lycka och din smärta!" Med en smula avsmak viskade hon till dig: "De är inte värda oss." Redan nästa vecka flyttade du till din första lägenhet. Där fanns utmärkta förutsättningar för en ateljé.

Tur

Redan innan du flyttat visade en av de arbetande på uppfostringsanstalten intresse för din konst. Han ville att du ställde ut ett par tavlor på "gallerikretsen" och du gick med på det. Din lägenhet var fortfarande fylld med pappkartonger när ni med varsin tavla i händerna stegade in i galleriets entré. Du minns i detalj hur det såg ut. Du minns hur den snorkiga receptionisten såg ut, men inte vad han sa, inte vad han tyckte, men hans ansiktsuttryck minns du som ett fotografi. Det utstrålade förakt och misstänksamhet. I hans ögon läste du: "Vad ska den där långhåriga snorungen hit och göra?" Dina tavlor fick blandat mottagande, men somliga älskade dem och köpte flera målningar av dig. Penningstinna svin var de, men inte ens du kan leva på luft och socialbidraget räckte inte längre än till målningsmateriell.

Du gick upp redan till gryningsljuset och då solen gått ner tände du stearinljus i hela lägenheten. Terpentinburkarna stod öppna nästan hela dygnet och halvtorra tavlor fyllde inte bara lägenheten utan även förrådet. Du försökte krampaktigt hålla dem ur dina tankar. De som i brist på annat köpte din konst för att stolt visa för sina vänner utan en tanke på varken känsla eller lidande. Du försökte att i ditt inre slippa deras grin och deras tjocka sedelbuntar, men de kröp sakta in i mellan

färgpigmenten och våldtog din själ. Schekinas bleka kind genomborrades av trådtunna svarta maskar. Hennes mun öppnades i ett fasansfullt skrik när håret fattade eld och larver kom krypande ur ögonhålorna. Handfatet fylldes med bruna maskar som krampaktigt strävade mot vattenmassorna medan du utmattad lutade dig mot badrummets väggar med kväljande ryckningar i magen. Tavlornas oljelager blev allt tjockare i desperata försök att täcka hennes plågade anlete, men de slingrande krypen hade befäst dig sen en lång tid tillbaka, du hade ätit av snön. Du hade tagit emot pengarna.

I försöken att fly dem började du åter med bridge och schack. Det fick dig att tänka på annat och bridgespelarna var inte lika tillgjorda och osmakliga som anstaltspersonalen och maskmännen. Du träffade till och med en vän, Paul, som du tillbringade en del tid med. Målandet hade nästan helt avstannat när en man kontaktade dig.

På brevinkastet stod det Jeverekjas och han drev en advokatfirma från sitt hem mitt i staden. Han gav dig ett svart kuvert från en anonym klient som visade sig vilja köpa sex tavlor i olika storlekar. De skulle placeras i en kyrkliknande sal från vilken ett foto fanns i kuvertet. Hela brevet var skrivet på engelska och där stod att köparen sedan dina senaste tavlor blivit mycket intresserad av din starka, expressionistiska konst. Du skulle få 10000 dollar för tavlorna om du skapade dem omsorgsfullt.

Namn: Danny Karlson

Spelare:

Född: Södertälje

Hemort: Hölö (utanför Södertälje)

Adress: Kyrkvägen 32

Arketyper: Konstnären

Yrke: Arbetslös

Levnadsnivå: 5

Ålder: 20år

Längd: 173 cm

Vikt: 53 kilo

Hår: långt, brunt, stripigt

Ögon: blågrå

RÖR: 14

STY: 10

TÅL: 9

UTS: 14

Initiativbonus:

Förflytning:

Uthållighet:

EGO: 16

KAR: 12

UPP: 17

UTB: 8

Bärförmåga:

Skadebonus:

Mörka Hemligheter:

Övernaturlig upplevelse

Fördelar

Artistisk begåvning 10p

Fotografiskt minne 15p

Tur 20p

Nackdelar

Pyrofobi (fobi mot eld) 10p

Dödsdrift 10p

Lögnare 5p

Mental balans: +20

Leifs liv

Redan som liten visste du vad du skulle bli när du blev stor. Du lekte med vapen och gillade att smyga och klättra genom skogen. Du visste vad som var rätt och vad som var fel, vad man fick göra och vad som inte var lämpligt. Din far var kapten på I13 i Falun och han gjorde väldigt klart för dig om vad som förväntas av en av kungens män. "Gör din plikt!", brukade han ryta när han ville att du skulle dra ner byxorna. "Gör din plikt för fosterlandet!"

Offer för Brott

När du var åtta år fick du en syster, Alice. Du såg henne länge som en liten snorunge och brydde dig lite om henne. Du tyckte inte om barn, speciellt inte om de var yngre än dig. Hela skolgången kändes som en lång väntan på att bli vuxen. Visst var det kul att leka och spela boll med vännerna men på något sätt kändes det mesta alltför godtyckligt och slött. Läraren hade ingen disciplin och det var de högljudda eleverna som satte agendan i klassrummet. Med tonåren kom även intresset för flickor krypande men då många av de andra pojkarna verkade helt besatta kunde du tämja dina lustar. Du fick därför också lättare att prata och umgås med flickor på ett naturligare sätt vilket gjorde att du fick några flickvänner. Det var dock inga förhållanden som varade mer än på sin höjd någon månad.

Din mor, Marie, var en eländig stackare. Till skillnad från dig kröp hon för din fars minsta ord. Hon var hemmafru och tvingade sig att längta efter honom på eftermiddagarna. Med en världsfrånvänd blick och blåmärken längs underarmarna. Du vet att din far var betydligt grymmare mot henne än mot dig, men du kunde inte förmå dig att ingripa. Att bryta den trend som funnits längre än dig själv. Så småningom började han naturligtvis ge sig på din syster och det kunde du bara inte tåla, så du hjälpte henne att rymma hemifrån. Du har träffat henne ett par gånger sedan dess, men stackars Marie fick nog aldrig återse henne.

Hederskodex: aldrig skada oskyldiga eller barn, aldrig använda grymma förhörsmetoder

När du ryckte in kände du att du hamnat rätt. Äntligen fick du leva upp till din fars förväntningar. Men det hela blev inte som du hade tänkt dig. Istället för att vara stolt över dina prestationer påpekade han bara fel och brister och att du borde lära dig göra din plikt. Egentligen ville du gå befälsskola, men i ett ögonblick av uppflammande trots lämnade du armén efter att du muckat. Din far blev rasande men du kände dig levande, som om hans makt över dig äntligen var bruten. Du sökte istället och blev antagen till kåren, kanske ditt livs bästa beslut. Du trivdes och fick bra kamrater. Efter utbildningen började du jobba i Växjö där du snart kom in i rutinerna och kände att du passade in. Visserligen blev du lite trött på Sveriges långsamma rättsbyråkrati, ena dagen tar man in någon för misshandel och nästa dag är han ute igen och slår ner något nytt offer.

Hur många gånger du och dina kollegor än plockade in vissa personer kom de ändå ut igen och kunde fortsätta misshandla pensionärer eller

sälja knark till skolungdomar. Trots polisyrkets baksidor trivdes du med jobbet, mycket tack av din spaningspartner Helena. Hon hade en slags svart humor som kunde glädja dig även när du var som mest nere och du tilltalades mer och mer av henne. När ni patrullerade kunde du alltid känna dig säker och ni kom ofta på varandra med att tänkta på samma saker utan sybar anledning. Helena kunde många knep om hur man klarade sig i yrket och hon var villig att lära ut dem. Ni blev ett par, både till yrket och privat och du hade dina livs dagar då allt flöt på och du var lycklig. Efter en underbar sommar med solsemester i Grekland kom en regnigare höst och i oktober drog du som vanligt på dig årets upplaga av influensan. Du kommer ännu inte riktigt ihåg det, men du har minnesbilder av att genomblöt av svett efter febern väckas av telefonens irriterande signaler. Samtalet som följde var början till mardrömmen. Helena hade hittats död vid patrullbilen och hennes tillfälliga kollega, Per, var saknad. Du vacklade upp ur sängen, svag av feberyran och begav dig till stationen. Där fick du reda på att Helena blivit skjuten i ryggen av ett av polisens tjänstevapen. Dina kollegor försökte hindra dig men du tog en civilbil och begav dig ut i natten på jakt efter Per. I skydd av mörkret misshandlade du sedan en känd narkoman för att få ut din vrede. Efter att du vaknat upp hemma med blod på dina kläder slog du upp morgontidningen och läste först om polismordet och sedan om att en känd kriminell hade hittats slagen till oigenkännlighet. Polisen misstänkte gänguppgörelse.

Sjätte Sinne

Skyldig till brott

Din sorg och din skam fick dig att ta tjänstledigt, men din vrede fick dig ändå att bege dig ut på gatorna och leta. Du besökte alla de kontakter och informatörer du kunde dra dig till minnes och du hotade åtskilliga utan anledning. Men inga spår. Du mindes de korta tillfällen då Per som ny på stationen försökt vara dig till lags, försökt bjudit dig på middag, golfgrunder och basketmatcher, men du hade redan då otäcka aningar om honom. Per var som borta, alla hans tidigare papper på skolgång etc. visade sig vara falska eller inte finnas alls. Efter en vecka utan några resultat svor du att inte ge upp förrän den skyldige hade pliktat med sitt liv. Allt du har är hans namn: Per Solomin.

Edsvuren Hämnd

Du kom tillbaka i tjänst men kände dig plågad och rastlös, inget hände i utredningen hur mycket du än ansträngde dig. Efter ett halvår lade din kapten ner den aktiva delen av utredningen på både Helena och narkomanen som dött samma kväll. Det var då drömmarna startade. Du jagar en mörk gestalt nedför ett trapphus. Du tar in på honom och det hänger på liv och död. Då inser du att det är Per du jagar och alldeles innan han skall försvinna ut genom porten tar du ett språng och tacklar honom hårt i ryggen. Han faller med huvudet mot ledstången och blir omtöcknad och du böjer dig över honom. Med oigenkännlig styrka knuffar du ner honom för källartrappan och skall just börja slå honom då du hör Helena ropa uppifrån. Hon ropar på hjälp. Men det är ju henne du hjälper tänker du och börjar slå. Du skall stoppa förrädaren Per en gång för alla. Du slår och slår. I bakgrunden maler Helenas rop men du kan inte hindra dina slag och sparkar trots att du inser att allt är för sent. Spark, slag, slag, spark. Du börjar se rött och efter ytterligare

Mardrömmar

en slagserie säckar gestalten ihop. Plötsligt hörs ett skott uppifrån trapphuset. Du stelnar till. Gestalten på golvet är inte längre Per utan det är narkomanen du dödat. Du springer uppför trapporna, tre steg i taget. Du vet att du inte borde vara förvånad. Du vet att du hela tiden visste, men längst upp ligger Helena död och i hennes famn skyddar hon ett barn med ett kulhål genom de mjuka fontanellerna. Ditt ofödda barn. Du sätter dig ner och gråter samtidigt som du utifrån hör ljudet av sirener... Du vaknar med ett ryck, genomsvevning och med bitmärken i underläppen.

Plötsligt ville inga kollegor patrullera med dig längre. Du blev känd som slarvig och som en riskfaktor, både för dig själv och för andra. Du kämpade på men vad du än gjorde blev ditt rykte som rötägg bara större. Du började röka allt oftare och raka dig allt mer sällan och funderade på att lämna denna värld, men du hade svurit att hämnas och för att kunna göra det och inte gå under flyttade du. Du lämnade Växjö och flyttade till Södertälje. Hela ditt liv kändes som om det var på väg utför, men du hade bestämt dig för att skapa bra möjligheter för din hämnd. Du odlade dina positiva sidor och blev en i gänget på Södertälje polisstation. Du blev den som jämt gör alla småsaker och som alltid delar med sig. I ett försök att mildra din depression började du spela kort på helgerna och det visade sig att du hade en dold talang för det. Du gick med i Södertälje Bridgesällskap och varje helg spelar du således kort tillsammans med en granne. Annars är du ganska ensam, men du har i alla fall börjat trivas med dig själv igen.

Dödsdrift

Osjälvisk

Namn: Leif Haglöf
Spelare:
Född: Falun
Hemort: Södertälje
Adress: Silverstigen 5D
Arketyper: Spanaren
Yrke: Polis

Levnadsnivå: 5
Ålder: 36år
Längd: 193 cm
Vikt: 92 kilo
Hår: blont snaggat
Ögon: gråblå

RÖR: 17
STY: 15
TÅL: 13
UTS: 8
Initiativbonus: +5
Förflyttning: 9
Uthållighet: 105

EGO: 14
KAR: 12
UPP: 10
UTB: 9
Bärförmåga: 15
Skadebonus: +3

Mörka Hemligheter:
Offer för brott, Skyldig till brott

Fördelar
Hederskodex 5p
Sjättesinne 15p
Osjälvisk 5p

Nackdelar
Dödsdrift 10p
Mardrömmar 5p
Edsvuren hämnd 15p

Mental balans: -5

Jacobs liv

Som barn förstod du det aldrig, men med tiden insåg du varför dina föräldrar behövdes bättre som missionärer i Afrika än som mamma och pappa åt dig. Där är mörkret och vidskepelsen utbredda som ett tjockt lager dy och därifrån står frestarens andedräkt som sega duster av stinkande metangas.

Det spegelblanka locket i betsat valsnötsträd med sina mystiska symboler lockade på dig. Du visste att du absolut inte fick röra det. Mormor hade sagt det femtioelva gånger, men det hjälptes inte. Hon sa att det vore en synd och att din kropp skulle brinna om du inte lydde herrens ord. "Han är god, men inte dum" brukade hon säga om Gud med sitt sneda leende som gjorde att hennes glittrande lagningar blottades. Skrinet hade hon ställt på en hög hylla och det dröjde flera år innan du nådde. En dag när hon sov middag drog du ljudlöst fram stolen för att försiktigt lyfta ner skrinet. Det silverblänkande låset med sin sirliga nyckel gick lätt att vrida om trots att din hand skakade av förväntan, men när du just vridigt undan låsbygeln välte stolen.

Efter händelsen låste din mormor in dig i ditt rum varje kväll. Hon började bli trött på dagarna och du kunde vakna mitt i natten av att hon läste bibelord högt för sig själv. På söndagarna brukade hon stirra på dig genom hela gudstjänsterna och se till att du verkligen sjöng med i psalmerna. Det höll på i några veckor innan hon blev sjuk och lades in på sjukhuset. Hon var blek och trött, orkade knappast mer än att äta, be och sova. Dina föräldrar kom hem en kort sväng. De var olyckliga, men du var apatisk. Konstaterade men grät inombords.

Det var ingen diskussion. Teologi i Uppsala var det enda som gällde. Studietiden blev en lyckad del av ditt liv. Du sjöng i en av universitetets manskörer, hjälpte till i en baptistkyrka och studerade bibelns ord. Du träffade mycket folk, men tyckte att det var svårt att komma nära dem. Den enda som stod dig riktigt nära var Jesus och han gav dig egentligen allt du behövde. Kontakten med dina föräldrar blev näst intill obefintlig sedan du flyttat från Malmby.

Genom batistkyrkan fick du efter avslutade studier ett jobb som präst i Södertälje. Du blev väl mottagen och efter ett par lyckade, men ganska ensamma år träffade du Lea. Ert möte var opassionerat och långdraget, men vartefter blev er kärlek som band av rotting. Det smärtade att sakna henne och snart inledde ni äktenskap och flyttade ihop. Om dagarna förflöt livet i ett grått och flackt tempo, men om kvällarna skådade ni varandra i själens djupa brunnar. Du fann Lea och hon födde dig en son som ni döpte till Juda, precis som i den heliga skriften, och som ni vårdade ömt under hans uppväxt.

Ända sedan studietiden hade du plågats av dålig sömn. Ofta blev du sittande hela nätter med bibeln i knät för att du inte vågade gå till sängs. Problemet tilltog med tiden, men hur otäcka du än visste att drömmarna

var kunde du inte minnas dem. Det hela förblev ett mysterium för dig och du vågade inte berätta något för Lea. Din sömn blev allt sämre trots att du bevisligen sov minst sex timmar varje natt. Mardrömmar du inte kunde minnas trängde undan allt mer av din vila. Om nätterna hörde Lea ofta skrik från ditt rum. Du fick problem med att skriva predikan. Det blev svårt att fokusera och din ständiga trötthet gjorde dig vimsig och fumlig. Folk i församlingen började titta snett på dig och det hände att du kontaktades efter gudstjänsterna av åhörare som var skeptiska till dina förkunnelser.

Mardrömmar

En dag då Lea väckte Juda för att ta honom till skolan hade han rivmärken över bröstet. Han sa att klasskamrater hade tagit honom till skogen och slagit honom. Lea blev utom sig och följde med honom till skolan, talade med lärare och slutligen med klassen. Ingen ville ta på sig skulden, men alla lovade de att säga till om de såg något. Övergreppen på Juda fortsatte dock med intervall på någon dryg vecka. Han vaknade upp med kroppsskador och skyllde på sina klasskamrater. Lea följde till en början med honom till skolan och började småningom gå dit och titta till honom under varje stund hon kunde smita ifrån arbetet.

Efter en ovanligt plågsam natt köpte du en videokamera för att spela in din sömn med och dagen därpå såg du på videoinspelningen från natten. Du snabbspolade tills en röst hördes. Ett dövt och svagt, men snart tilltagande mässande av en latinsk strof som var fullständigt obegriplig. Snart reste du dig ur sängen och gick ut ur rummet. Med hasande steg och vidöppna ögon ständigt mässandes.

Hemsökt

Tyst som berget. Ljudlöst.

Rent som havet. Vitt.

Kommer han.

Han är jag och jag är han.

Jag är fri. Han blir fri.

Genom mig.

Efter en kort stund kom du åter tillbaka för att tvätta händerna och sedan lägga dig. Resten av natten vaknade du ömsom gnyende ömsom gråtande. Inför nästkommande natt lade du fram en penna och ett papper vid nattduksbordet och genom att skriva ner drömmarna den natten minns du dem.

I en kyrksal, upplyst med tusen brinnande ljus satt du. De blyinfattade fönstren visade bilder ur bibeln. Bilder du kände igen, men glömt. Orgelpiporna var i glänsande silver och ljud i en dyster melodi. Vid podiet hängde frälsaren på crucifixet med törnekransen kring hjässan. Hans bröst hävde sig vid de djupa andetagerna och blodet rann sakta ner längs händerna och fötterna för att samlas i små pölar i skarvarna mellan golvet mosaikplattor. Han vände sitt sargade ansikte mot dig och talade till dig på latin. Han talade om sorg, lidande och förlåtelse. Han berättade det du alltid vetat: att smärta är den enda vägen till frälsning. Han berättade om din son och du föll i tårar för din kärlek till

honom. Du älskade honom som aldrig förr. Sakta och svävande lösgjorde sig Kristus från korset för att bli ett med dig. Ni vandrade tillsammans över en välvd bro i vitaste pärlemor. Ni hjälptes åt att tukta Juda och du kände syndernas förlåtelse och guds godhet flöda.

Skyldig till brott

Morgonen därpå hade Juda ett ovanligt stort sår med en stor blå svullnad runt. Lea beslutade då att hålla honom inomhus och stanna hemma från jobbet. Hon höll honom under ständig uppsikt och tillät inte att någon främmande kom in i huset som inte hade anmält sin ankomst per telefon. Tillsammans satt ni hela kvällen, baddade Judas sår och läste högt ur barnens bibel. Du njöt tvåfalt, av gemenskapen, av vetskapen om att du när natten var djup fått frälsa din son med Guds vrede. Så småningom gick ni till sängs, Lea till sitt och du till ditt.

På natten träffade du Jesus igen. Ni träffades utanför en väldig vit byggnad med hög trappa och grova marmorpelare på ömse sidor. Han var klädd i en vit kåpa och runt er låg dimman tät. Innan ni blev en tyckte du dig se hur hans ögon blixtrade till och ett par långa huggtänder blottades i hans leende. Eggad av Jesus blottlagda hemligheter gick ni in i den väldiga byggnaden, en enorm rättssal. Mitt på golvet låg Juda och du gick fram och gav honom en spark i sidan. Jesus bet honom i könet medan du smekte honom över huvudet varefter du tog ett fast strypgrepp. Plötsligt hördes ett hjärtskärande skrik och du hann knappt vända blicken innan du såg Lea svinga en blomvas mot ditt huvud. Sakta tonade Judas rum fram och Jesus gled maktlös bort, bort därifrån han kom. När du kommit till sans fann du dig mumla på den latinska hymnen medan Leas naglar skar genom din hud som knivblad.

Handfatets ljumma vatten fylldes med virvlar av rött blod. Ögonen svartnade sakta medan syster Karin utifrån frågade om någon var där inne. Innan det blev mörkt hörde du en duns då huvudet slog mot toalettstolens blanka kant. Utan smärta. Utan lögn.

Nu är du skiljd, har besöksförbud, är sparkad från tjänsten och utesluten ur församlingen. Dina föräldrar är döda och ditt rykte som präst för alltid förstört. Det enda som återstår är din tro, men den är ren. Den är utan lögn. Den är kärv. Nu lever du på A-kassa och om söndagarna går du i kyrkan i Tumba för att slippa bli antastad och uttittad. Där känner ingen igen dig. Du sitter kvar ett tag efter gudstjänsten och talar med Jesus. Du har deltagit i en kvällskurs i kroki och om torsdagarna spelar du bridge med en vän i grannskapet. Trots att du ser Leas handlande som en smula överdrivet är hon för länge sedan förlåten. Det smärtar dig att aldrig få återse Juda, men alla är vi syndare och alla förlåtes vi genom Jesu lidande vilken vi mottar med smärtan.

Dåligt rykte

Förlåtande

Skiljd från jobb och församling

Namn: Jacob Åsgrund
Spelare:
Född: Malmby
Hemort: Södertälje
Adress: Silverstigen 12A
Arkety: ingen
Yrke: präst

RÖR: 10
STY: 12
TÅL: 14
UTS: 7
Initiativbonus: 0
Förflyttning: 5
Uthållighet: 100

Mörka Hemligheter:
Besatt, Skyldig till brott

Fördelar
Förlåtande 5p

Mental balans: -20

Levnadsnivå: 3
Ålder: 39år
Längd: 181 cm
Vikt: 75 kilo
Hår: kort brunt gråsprängt
Ögon: blågröna

EGO: 15
KAR: 14
UPP: 12
UTB: 16
Bärförmåga: 12
Skadebonus: +1

Nackdelar
Dåligt rykte 10p
Besatt 10p
Mardrömmar 5p

Pauls liv

Det är inte alla som vet sin födelselängd och vikt. Det vet inte heller Paul, men han vet sin blodgrupp och den är 0-. En mycket ovanlig blodgrupp.

Paul var inte tidigast med att lära sig prata. Han var inte barnet med det största ordförrådet eller barnet som lärde sig gå först. Han var helt enkelt inte det skarpast brinnande ljuset på varken dagis eller fritids. Detta har dock inte Paul många minnen av, för medan hans vänner minns sin tredje födelsedag minns inte Paul mycket före skolstarten. De få minnen han har är definitivt inte lika lyckliga som hans vänners minnen. Det han minns är timmarna av tårar hos talpedagogen och tagandet av piller och sprutor hos farbrorn doktorn. Och det har satt sina spår. Än i dag känner Paul motvilja mot att besöka doktorer av olika slag. När han var sexton gick det så långt att han inte vågade följa med när hans hund skulle till veterinären men sedan dess har han bättrat sig för det finns ingen anledning att vara rädd för sjukhus och doktorer. Eller?

När Paul var sex år var han 110 cm lång och vägde 27 kg. Han hade inga näringsämnesunderskott och var frisk som en nötkärna tack vare den lyckade medicineringen. De psykologiska problemen var marginella och antogs avta med tiden.

Talterapin och extralektionerna gjorde sitt och i första klass var Paul bland de bästa eleverna. Och så fortsatte det. Med faderns hårda koll på att alla hemläxor blev gjorda och hans extra undervisning i huvudräkning och rättstavning blev Paul snabbt bäst i klassen. Men istället började utfrysningen. Om det berodde på att Paul vid varje lunch tog sina tabletter eller om det bara var avundsjuka för att han var duktig vet han inte. Helt plötsligt var det ingen som ville leka med honom efter skolan. Helt plötsligt var det ingen som ville prata med honom på rasterna. Ingen sa det rakt ut, men Paul blev helt utfrost. Detta sårade honom djupt och han tog sin tillflykt till böckerna. Pauls far såg detta som personlig mognad och som något positivt. Att man som grabb inte vill vara ute var inte för honom något underligt och han var förblindad av stolthet över läxläsningen. Pauls mor märkte dock att något var fel och när han började femman köpte hon honom en hundvalp. Under sin långa vänskap med hunden odlades Pauls stora intresse för djur som jämfört med människor alltid är trogna.

Vid 11 års ålder var Paul 142 cm lång och med en vikt av ringa 38 kg ansågs han som aningen mager, men det är ju vanligt förekommande i den åldern. Medicineringen fortgick utan vare sig uppehåll eller komplikationer och näringsbalansen var god förutom en mindre järnbrist under en kort period. De psykologiska besvären hade trots prognosen fortsatt under hela perioden. Man valde emellertid att avvakta vidare behandling.

Pauls Far, Professorn, var han som såg till att Paul fick lite extra hjälp av de medicinska slaget. Paul äter därefter tabletter.

Fobi Sjukhus & Doktorer

Börjar utveckla sin mano-depressiva sida.

Djurvän

På tunnelbanan brukar han se desillusionerade människor med bundna eller inspärrade djur. Djur som inte valt sin plats i livet själva, som ansats och pressats för att passa in i den mall som deras ägare bestämt åt dem. På samma sätt hade Pauls föräldrar stegat upp en ram för hans framtid. En ram av framgång och allmänhetens erkännande. En ram han senare sprängde

Här måste man emellertid var aktsam om vilka föräldrar man talar. (red. anm.)

Paul fick hoppa över sjätte klass då han låg långt framför klasskamraterna i alla ämnen. Under högstadiet blev hans kompisituation aningen bättre och livet började långsamt vända mot ljusare tider, trots att Pauls häftiga humörsvängningar försvårade kontakten med de jämnåriga. I Gymnasiet hade mobbningen slutat helt och Paul blev snabbt känd på skolan som "the brainiac". Han deltog och vann skolmästerskapen i både matematik och fysik och fick stipendium och allt, men han plågades samtidigt hela tiden av sina humörsvängningar. Efter två år hade han läst in gymnasiekursernas tre år och planerade då att börja vidareutbilda sig mot sitt egentliga mål: Veterinär. Hans föräldrar övertalade honom emellertid att "inte slänga bort" sitt liv på något sådant. Fadern ville att Paul skulle bli doktor men detta avrådde Paul själv.

Fullt Mano-depressiv

Nu läser Paul matematikprogram på högskola. Han är inne på fjärde året och tycker det är skönt att slippa sina föräldrar. Livet går i vågor. Det är två-tre månader av idogt plugg och föreläsningar följt av två-tre månader av depressioner, sprit och självömkan, men på något sätt löser sig allt ändå till slut och tentorna klaras. Han är dock rädd för att han snart skall göra sig illa, riktigt illa.

Matematisk begåvning

De flesta pojkar kan ses som färdigväxta när de är 19 år gamla. Det var även Paul. Han hade följt tillväxtkurvan i skolläkarens bok exakt och nått en längd något över det normala, 183 cm. Hans vikt på 69 kg var även den typisk för hans ålder, om än aningen låg. På läkarens frågor om motion gav Paul ett aningen oroande nekande svar. Angående den mentala hälsan tycktes en del hänt sedan den förra sonderingen. Paul verkade stabilare och hade även flyttat till eget hushåll. Under IQ undersökningen visade Paul ett resultat på 162, med reservation för eventuell takeffekt, vilket naturligtvis är beundransvärt. Läkaren ordinerade fortsatt medicinering.

När han var tjugo hittade Paul ett märkligt dokument i en gammal mapp djupt ner i de gamla familjearkiven i sitt föräldrahem. Där stod saker som adoptionsbevis, Storbritannien och sin fars namnteckning. Efter att ha visat det för sin far fick han ett generat svar om att han tidigare inte ville förstöra deras familjerelation genom att berätta sanningen. Det är kanske därför han aldrig har kunnat bli älskad av sin far? Eller är han det? Kontakten med föräldrarna är nuförtiden ytterst sporadisk och han åker inte länge hem ens för att fira jul med

familjen. Hellre sitter han ensam framför en dator eller med ett bridgeproblem som han kan fördjupa sig i. Han lever numer på sin självömkan.

Hela sitt liv har Paul ätit sina piller. Han minns inte när det började, däremot minns han den hemska veckan då han åkte till London och glömde ta med dem. Han minns hur hjärnan värkte och hur kunskapen om det mesta försvann utom den om vart pillren fanns. Han insåg ganska snart att han var beroende av dem och har sedan dess gjort några halvhjärtade försök att bryta begäret men det har inte gått särskilt bra. Varje vecka landar nämligen ett paket med pillerburkar från hans far i brevlådan. Han vet inte vad han tar eller hur det påverkar honom, bara att det känns som om han kommer att dö om han slutar. Han har försökt spåra pillren, men har inte lyckats. Inte än.

Missbrukare

Vid 21 års ålder har Paul inte ändras mycket, men den mest påtagliga fysiska skillnaden är en viktökning på drygt 3 kg vilket stärkt hans vigör. Hans mentala hälsa har på sätt och vis stärkts, men ett möjligt begynnande alkoholproblem fördunklar tillståndet och gör analysen tvivelaktig. Pauls IQ har ökat ytterligare och mäts nu till otroliga 175+.

Namn: Paul Hjort
Spelare:
Född: England (Är adopterad)
Hemort: Södertälje
Adress: Diskusvägen 15
Arkety: Studenten
Yrke: Studerande

Levnadsnivå: 2
Ålder: 21år
Längd: 183 cm
Vikt: 72 kilo
Hår: blek brunt långt
Ögon: Gröna

RÖR: 16
STY: 9
TÅL: 13
UTS: 11
Initiativbonus: +4
Förflyttning: 8
Uthållighet: 95

EGO: 16
KAR: 8
UPP: 10
UTB: 17
Bärförmåga: 9
Skadebonus: +2

Mörka Hemligheter:
Offer för medicinska experiment

Fördelar
Matematisk begåvning 10p
Djurvän 15p

Nackdelar
Mano-Depressiv 20p
Missbrukare 15p
Fobi: Sjukhus & Doktorer, + saker förknippade med de båda. Typ sprutor och skapell 10p

Mental balans: -20